

[Ole Espersen]

ke gå ind i en sags enkeltheder – men jeg fremhæver det på grund af de helt uhyrlige påstande, der her er fremsat fra hr. Glensgårds side.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den korte bemærkning skal i denne omgang – så vender jeg senere tilbage, når justitsministeren har været her – kun gå på formandens udtalelse vedrørende mine bemærkninger. Jeg kan naturligvis ikke tage stilling til, om formanden vil beklage dem, men jeg skal kun her for en sikkerheds skyld erkende, at jeg fortsat står ved disse bemærkninger om landsskatteretten og dens retspraksis.

K. B. Andersen (S):

For at tavshed ikke skal blive udlagt forkert, vil jeg blot sige, at jeg kan henholde mig helt til det, jeg sagde i første omgang. Jeg ønsker ikke at gå ind på de mange forkerte påstande – og angribelige påstande af anden art – hr. Glensgård kom med. Jeg agter heller ikke at gøre det senere under denne debat. Jeg er ikke i tvivl om, at flertallet ikke har svært ved at tage stilling, og hver gang hr. Glensgård er her på talerstolen, hjælper han flertallet til at tage den stilling, som flertallet plejer at tage i sådanne sager. Jeg skal ikke tage ordet senere under denne debat – uden hensyn til, hvad der siges.

Mølgaard (DR):

Jeg ville gerne starte med at sige, at jeg synes, det er grove løjer, hvad hr. Glensgård også i denne sag har formået at hælde ud af ørerne fra denne talerstol. Jeg nærer meget lidt sympati for de anskuelser og politiske synspunkter, der ligger bag hr. Glensgårds udtalelser, og jeg nærer absolut ingen sympati for den folkedomstolsidé, der ligger bag mindretalsindstillingen fra fremskridtspartiets medlemmer af udvalget for forretningsordenen om, at da der er så og så mange hundrede tusinde vælgere bag hr. Glistrup, og da han er oppositionspolitiker, så må det hindres, at retten kan gå sin gang. Hvor mange titusinder af stemmer skal der i grunden til for at opnå et sådant privilegium, må man spørge dette mindretal i udvalget for forretningsordenen.

Men når dette er sagt, må jeg tilføje, at grundloven giver folketinget et ansvar for at hindre, at sager rejses med en rent politisk baggrund. Jeg nærer – og jeg må beklageligvis nære – en udpræget tvivl over for, om denne sag overhovedet var blevet rejst, hvis ikke hr. Glistrup havde forladt vinkelskrivariatet eller den diplomatiske, stilfærdige advokatvirksomhed, han udøvede tidligere, og var begyndt at råbe op med et politisk budskab. På den baggrund skal jeg meddele, at jeg vil undlade at stemme i denne sag, som jeg synes må bedømmes ud fra en helt personlig overbevisning hos hvert enkelt medlem af dette ting.

Det er muligt, at jeg ville have ladet mig overbevise til at stemme for flertalsindstillingen fra udvalget, hvis der var foregået en anstændig, regulær, dybtgående udvalgsbehandling af sagen, men det er mit indtryk, at der er sket det, man vist må betegne som en temmelig sjasket behandling i udvalget for forretningsordenen.

Må jeg slutte med at bemærke, at jeg vil respektere, anerkende og endda forstå enhver stemmetilkendegivelse fra dette tings medlemmers side, men jeg håber rigtignok på at få en dokumentation i denne sag for, at det er personlig overbevisning, der ligger bag enhver stemmetilkendegivelse. Den vil sandsynligvis røbe sig i forskellige stemmemarkeringer i de enkelte grupper i dette ting. Andet ville være en statistisk og sociologisk usandsynlighed. Jeg håber da at se en afstemning med tilkendegivelser på tværs af grupperne og skal med særlig hilsen også anføre, at det ville klæde fremskridtspartiets gruppe, om man også så det dér.

Det er kun få dage siden, at en tredjedel af tingets medlemmer har skrevet under på at ville holde grundloven – andre har gjort det tidligere. Mandatet giver et ansvar for grundlovens rette forvaltning, som jeg håber hvert eneste af tingets medlemmer har overvejet i denne sag inden afstemningen.

Arentoft (FP):

Når hr. Ole Espersen nævner dommen af 17. februar 1978, får det mig til netop at pege på en af de fejl, der er i justitsministerens brev. Der står nemlig, at det var hr. Glistrup, der appellerede byretsdommen, og derefter står der, at det var anklagemyndigheden. Det